

ET

ET

ET

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel, 23.2.2009
KOM(2009) 82 lõplik

**KOMISJONI TEATIS EUROOPA PARLAMENDILE, NÕUKOGULE, EUROOPA
MAJANDUS- JA SOTSIAALKOMITEELE NING REGIOONIDE KOMITEELE**

**Ühenduse lähenemisviis loodusõnnetuste ja inimtegevusest tingitud katastroofide
ennetamisele**

{SEC(2009)202}

{SEC(2009)203}

SISUKORD

1.	Sissejuhatus	3
2.	Vaja on ühenduse lähenemisviisi loodusõnnetuste ja inimtegevusest tingitud katastroofide ennetamisele	4
3.	Katastroofide ennetamist käsitleva ühenduse lähenemisviisi tähtsaimad elemendid ..	4
3.1.	Tingimuste loomine, et arendada kõikidel valitsemistasanditel välja teadmispõhised poliitikameetmed katastroofide ennetamiseks	4
3.1.1.	Katastroofidega seotud teabe loetelu koostamine	4
3.1.2.	Parimate tavade levitamine	5
3.1.3.	Ohtude ja riskide kaardistamise suuniste koostamine.....	5
3.1.4.	Teadusuuringute innustamine	5
3.2.	Osalejate ja poliitikameetmete ühendamine kogu katastroofide ohjamise tsükli vältel	6
3.2.1.	Programmi „Saadud kogemused” laiendamine katastroofide ennetamisele.....	6
3.2.2.	Koolitus ja teadlikkuse tõstmine katastroofide ennetamise vallas.....	6
3.2.3.	Osalejate parem ühendamine	6
3.2.4.	Varajase hoiatamise vahendite täiustamine	7
3.3.	Olemasolevate vahendite tulemuslikumaks muutmine katastroofide ennetamisel.....	7
3.3.1.	Ühenduse rahaliste vahendite tõhusam suunamine.....	7
3.3.2.	Katastroofide ennetamise arvessevõtmine ühenduse kehtivates õigusaktides.....	8
4.	Rahvusvahelise ennetuskoostöö tugevdamine	8
5.	Kokkuvõtte ja edasised meetmed	8

**KOMISJONI TEATIS EUROOPA PARLAMENDILE,
NÕUKOGULE, EUROOPA MAJANDUS- JA SOTSIAALKOMITEELE NING
REGIOONIDE KOMITEELE**

**Ühenduse lähenemisviis loodusõnnetuste ja inimtegevusest tingitud katastroofide
ennetamisele**

1. SISSEJUHATUS

Aastatel 1990–2007 suurenes ELis märkimisväärselt inimtegevusest tingitud katastroofide ja eelkõige loodusõnnetuste (edaspidi kokkuvõtlikult „katastroofid“) arv ja tõsidus. Eeldatakse, et kliimamuutuse käigus sagedanevad ning ulatuslikumaks muutuvad äärmuslikud ilmastikunähtused, nagu kuumalained, tormid ja tugevad vihmajärged, nõuavad üha enam inimohvreid ning toovad kaasa majandusliku ja sotsiaalse infrastruktuuri hävimise ning niigi õrnade ökosüsteemide seisundi halvenemise¹.

ÜRO ja teiste rahvusvaheliste organisatsioonide tehtud analüüsides ilmneb, et meie planeet muutub üha kaitsetumaks katastroofide suhtes. See on osaliselt tingitud järjest intensiivsemast maakasutusest, tööstusarengust, linnapiirkondade laienemisest ning infrastruktuuride rajamisest².

Ühendus on juba välja töötanud vahendid katastroofideks valmisoleku, nendele reageerimise ja nendejärgse taastamise eri aspektide käsitlemiseks. Mitmes kõnealusele valdkonnale eriomases algatuses seoses üleujutuste,³ tehnoloogiliste katastroofide⁴ ja õlireostusega⁵ käsitletakse ka katastroofide ennetamise eri aspekte. Puudub aga katastroofide ennetamise strateegiline lähenemisviis ühenduse tasandil.

Käesoleva teatise eesmärk on määrata olemasolevate meetmete põhjal ning nende omavahelise ühendamise kaudu kindlaks meetmed, mida võiks hõlmata loodusõnnetuste ja inimtegevusest tingitud katastroofide ennetamist käsitlev ühenduse strateegia. Ennetamine tähendab i) võimaluse korral katastroofide ärahoidmist ja ii) juhul kui neid ei õnnestu ära hoida, meetmete võtmist nende tagajärgede minimeerimiseks.

Käesolev teatis põhineb komisjoni kohustusel koostada katastroofide ennetamist käsitlevad ettepanekud⁶ ning on vastuseks Euroopa Parlamendi⁷ ja nõukogu⁸ üleskutsetele võtta ühenduse tasandil rohkem meetmeid katastroofide ennetamiseks ning nende tagajärgede leevendamiseks. Teatis aitab rakendada Hyogo tegevusraamistikku 2005–2015⁹ ja on osa

---

¹ Andmed on pärit Katastroofiepidemioloogia Uurimiskeskuse andmebaasist.

² Katastroofide vähendamise rahvusvaheline strateegia (ISDR, *International Strategy for Disaster Reduction*), Global Trends Report, 2007.

³ Direktiiv 2007/60/EÜ üleujutusrisiki hindamise ja maandamise kohta.

⁴ Nõukogu direktiiv 96/82/EÜ ohtlike ainete seotud suurõnnetuste ohu ohjeldamise kohta (Seveso direktiiv).

⁵ Näiteks määrus (EÜ) nr 1726/2003, millega Euroopa sadamates keelatakse ühekordse põhjaga naftatankerid, ja määrus (EÜ) nr 1891/2006 Euroopa Meresõiduohutuse Ameti laevareostuse vastase tegevuse mitmeaastase rahastamise kohta.

⁶ KOM(2008) 130.

⁷ Euroopa Parlamendi resolutsioon, 19. juuni 2008, Euroopa Liidu katastroofidele reageerimise suutlikkuse suurendamise kohta; Euroopa Parlamendi resolutsioon, 14. november 2007, maavärinate piirkondliku mõju kohta.

⁸ Nõukogu 16. juuni 2008. aasta järeldused.

⁹ Tegevusraamistik võeti vastu katastroofide vähendamise alasel ülemaailmsel konverentsil.

paketist, millel on nii sise- kui ka välismõõde¹⁰. Teatis ei hõlma terroriakte ega konfliktidest tekkinud keerukaid hädaolukordi.

2. VAJA ON ÜHENDUSE LÄHENEMISVIISI LOODUSÕNNETUSTE JA INIMTEGEVUSEST TINGITUD KATASTROOFIDE ENNETAMISELE

Katastroofide ennetamist tuleb ühenduse tasandil käsitleda mitmel põhjusel. Esmajoones on ilmne, et katastroofid ei tunne riigipiire ning et neil võib olla riigiülene mõõde (nagu 2002. aasta üleujutuste ja 2007. aasta metsatulekahjude puhul). Katastroofid võivad avaldada ebasoodsat mõju ühenduse olemasolevatele tegevuspõhimõtetele näiteks põllumajanduse ja infrastruktuuri vallas. Katastroofide majanduslik mõju¹¹ võib vähendada ELi piirkondade (ja seega kogu ELi) majanduskasvu ja konkurentsivõimet. Lisaks on katastroofide tagajärgede kõrvaldamisel sageli vajalik ühendusepoolne rahastamine.

Liikmesriikidel on eri määral juba olemas poliitikameetmed katastroofide ennetamiseks. Ühenduse tasandil võetavad meetmed peaksid täiendama liikmesriikide meetmeid ja nende keskmes peaksid olema valdkonnad, mille puhul ühenduse lähenemisviis on tõhusam kui liikmesriikide eraldiseisvad lähenemisviisid. Eelkõige püüab EL vähendada katastroofide mõju ELis järgmiste meetmete abil:

- kõikidel valitsemistasanditel teadmispõhiste poliitikameetmete väljaarendamine katastroofide ennetamiseks;
- asjakohaste osalejate ja poliitikameetmete ühendamise kogu katastroofide ohjamise tsükli vältel;
- katastroofide ennetavate olemasolevate poliitikavahendite tõhustamine.

Ühenduse lähenemisviis katastroofide ennetamisele peaks selgelt tuginema Euroopa tasandil juba võetud meetmetele – kas valdkondlikele õigusaktidele või ühenduse vahendite võimalikule kasutamisele ennetustegevuse jaoks¹².

3. KATASTROOFIDE ENNETAMIST KÄSITLEVA ÜHENDUSE LÄHENEMISVIISI TÄHTSAIMAD ELEMENDID

3.1. Tingimuste loomine, et arendada kõikidel valitsemistasanditel välja teadmispõhised poliitikameetmed katastroofide ennetamiseks

Katastroofide ennetavate tõhusate poliitikameetmete väljaarendamiseks tuleb katastroofidest paremini aru saada.

3.1.1. Katastroofidega seotud teabe loetelu koostamine

Praegu on katastroofidega seotud saadaolev teave piiratud ning seda ei saa omavahel võrrelda: kasutatakse mitut kriteeriumi, nagu ohvrite arv, kahju ulatus ja teataval ajavahemikul aset leidnud juhtumite arv. Andmed katastroofide materiaalse ja majandusliku mõju kohta on parimal juhul ligikaudsed.

---

¹⁰ Arengumaades katastroofiohu vähendamise toetamise ELi strateegia (KOM(2009)84).

¹¹ Katastroofide majanduslikke tagajärgi Euroopas on hinnatud 15 miljardile eurole aastas (ABI (2005) ja Münchener Rück (2008)).

¹² Kõnealused meetmed on Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfond (EAFRD), kodanikukaitse rahastamisvahend, programm LIFE+, Info- ja sidetehnoloogia poliitika toetusprogramm ning teadusuuringute raamprogramm. Lisaks on 2007.–2013. aasta ühtekuuluvuspoliitika raames otse riskiennetusmeetmetele eraldatud 5,8 miljardit eurot.

Komisjon koostab katastroofidega seotud teabe olemasolevate allikate täieliku loetelu. See võimaldab välja selgitada teabelüngad ja võrreldavusega seotud probleemid ning hinnata, kuidas ELis paremini teavet jagada.

Eriti oluline on katastroofide majanduslikku mõju käsitlev teave, kuna see võimaldab poliitikakujundajatel hinnata eri ennetusmeetmete kulusid ja kasu. Komisjon käivitab olemasoleva teabe läbivaatamiseks sidusrühma ja võtab saadud hinnangu põhjal meetmed väljaselgitatud teabelünkade täitmiseks.

3.1.2. Parimate tavade levitamine

Komisjon koostab parimate tavade loetelu, lihtsustab teabevahetust sidusrühmade vahel ning korraldab uuringuid ja koostööprojekte liikmesriikide ja muude sidusrühmade osavõtul.

Komisjon hindab kehtivate ennetusalaste õigusaktide rakendamisel saadud kogemuste põhjal, kas praegu kasutatavaid valdkondlikke lähenemisviise saaks laiaulatuslikumalt kasutada. Näiteks on üleujutuste direktiiviga ette nähtud ohtude ja riskide kaardistamine ning riskijuhtimise kord, samas kui Seveso direktiivis on sätestatud maakasutuse planeerimine, ohutusaruanded ja ohuolukorra lahendamise plaanid. Need meetmed võivad osutada kasulikuks ka muude katastroofide ennetamisel.

3.1.3. Ohtude ja riskide kaardistamise suuniste koostamine

Ohtude kaardistamise eesmärk on määrata kindlaks konkreetsetest riskidest ohustatud piirkonnad. See annab avalikkusele esmatähtsat teavet ja on oluline vahend planeerimisasutustele.

Liikmesriigid on välja arendamas mitut ohtude ja riskide kaardistamisega seotud algatust. Mitme eri meetodi kasutamise tõttu on teavet raske võrrelda ja Euroopa tasandil koondada. Seetõttu puudub ülevaade riskidest, millega EL silmitsi seisab. Poliitikakujundajatele ja ettevõtetele (nt infrastruktuuride arendajad, kindlustussektor) oleks abiks ELi tasandil paremini võrreldav teave ohtude ja riskide kohta.

Komisjon korraldab uuringu selle kohta, kuidas liikmesriigid praegu ohtusid ja riske kaardistavad, ning koostab uuringu tulemustele toetudes ohtude ja riskide kaardistamise suunised, võttes aluseks ühenduse olemasolevad algatused¹³. Suuniste keskmes peaks olema võimaliku piiriülese mõjuga katastroofid (nt üleujutused või kemikaalide ning radioaktiivsete ja tuumaainete juhuslik keskkonda sattumine), erakordsed sündmused (suured tormid), suured katastroofid (maavärinad) ja katastroofid, mille järgse taastamise meetmete kulud on ennetusmeetmete kuludest ilmselt suuremad. Komisjon uurib ka võimalust töötada välja metsatulekahjusid käsitlev algatus.

3.1.4. Teadusuuringute innustamine

Teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse seitsmenda raamprogrammi (2007–2013)¹⁴ mitmes teemavaldkonnas käsitletakse looduslikke ja inimtegevusest tingitud ohtusid. Komisjon võtab programmi rakendamise kaudu järgmised meetmed:

- koordineerib paremini ühenduse rahastatavat uurimistegevust kõnealuses valdkonnas, eelkõige seoses esmatähtsate kliimamuutusest tulenevate küsimustega;
- investeerib varajase hoiatamise süsteemide arendamist ning teabe- ja seiresüsteemide koostalitlusvõimet käsitlevasse uurimistegevusse;

¹³ Nt ülemaailmse keskkonna- ja turvaseire algatus.

¹⁴ Keskkond, infrastruktuurid, kosmos/Copernicus, julgeolek ning info- ja sidetehnoloogia.

- jätkab Teadusuuringute Ühiskeskuse teadusuuringuid, milles käsitletakse katastroofide ohjamise tsükli;
- muudab teadusuuringute tulemused ennetusvaldkonnas osalejatele kergesti ja süstemaatiliselt kättesaadavaks ning koostab ekspertidele andmebaasi.

3.2. Osalejate ja poliitikameetmete ühendamise kogu katastroofide ohjamise tsükli vältel

Ühenduse ja liikmesriikide mitut poliitikameedet on võimalik hallata selliselt, et nendega saab toetada katastroofide ohjamise tsükli (ennetamine, valmisolek, reageerimine ja taastamine). Selleks tuleb ühendada osalejad, kes töötavad välja ja rakendavad meetmeid, mis võivad katastroofide ennetamist oluliselt mõjutada. Komisjon teeb tööd selle nimel, et edendada heade tavade kasutuselevõttu kogu ELis.

3.2.1. Programmi „Saadud kogemused” laiendamine katastroofide ennetamisele

Komisjon on käivitanud ühenduse kodanikukaitse mehhanismi raames korraldatud missioonidel saadud kogemuste programmi „Saadud kogemused”. Hinnatakse otseselt reageerimist katastroofidele, et selgitada välja selle parandamise võimalused. Komisjon kohaldab programmi „Saadud kogemused” ulatuslikumalt, et välja selgitada katastroofide ennetamise täiustamise võimalused.

3.2.2. Koolitus ja teadlikkuse tõstmine katastroofide ennetamise vallas

Komisjonis on ettevalmistamisel ettepanekud ühenduse tasandil pakutava katastroofialase koolituse täiustamiseks. Komisjon lisab nendesse ettepanekutesse ka ennetamise ja töötab välja katastroofide ennetamisele pühendatud kursused ühenduse kodanikukaitse koolitusprogrammi raames.

Ka üldsuse teadlikkuse tõstmine võib katastroofide ennetamisele kaasa aidata – näiteks peaksid inimesed teadma, mida teha maavärina korral. Komisjon kasutab eelseisvaid kodanikukaitse rahastamisvahendi koostööprojektide konkursse, et võimaldada toetada üldsuse teavitamist ja harimist käsitlevaid projekte, nt heade tavade väljaselgitamine ning koolide õppekavade ettevalmistamine.

3.2.3. Osalejate parem ühendamine

Mõne liikmesriigi kogemused näitavad, kui kasulikud on kooskõlastatud kriisiohjamismehhanismid, millesse on kaasatud avaliku ja erasektori sidusrühmad.

Komisjon innustab liikmesriike selliseid mehhanisme rakendama. Need peaksid hõlmama i) katastroofide ennetamises osalejate ühendamist (nt maakasutuse planeerijad peavad suhtlema ohtude ja riskide kaardistamise eest vastutavate asutustega) ning ii) katastroofide ohjamise eri etappides osalejate ühendamist (nt metsataastusprojektid peaksid aitama hõlbustada päästeteenistuste tegevust).

Kõikide liikmesriikide asjaomaste talituste esindajatest koosnev Euroopa võrk võiks olla sobiv foorum häid tavasid käsitlevate soovitude koostamiseks. Komisjonil on kavas luua kõnealune võrk, mis hõlmab talitusi, kes vastutavad maakasutuse planeerimise, riskide ja ohtude kaardistamise, hädaolukordadeks valmisoleku ja nende reageerimise ning keskkonnakaitse eest. Võrgusisest teabevahetust hõlbustab veebipõhine töövahend.

Võrgu raames moodustatakse töörühmad, kes koostavad soovitud poliitika kooskõlastamismeetmete kohta, mida tuleb võtta ühenduse, liikmesriikide või piirkondlikul tasandil. Võrgu esmatähtsad ülesanded on:

- määrata kindlaks asjakohaste osalejate ja poliitikameetmete ühendamise head tavad kogu katastroofide ohjamise tsükli vältel;
- ühendada ELis metsatulekahjude ja muude loodusmaastike põlengute ennetamisega seotud asjakohased osalejad ja poliitikameetmed.

3.2.4. Varajase hoiatamise vahendite täiustamine

Millisel määral saavad kodanikud ja poliitikakujundajad kataastroofe piirata, sõltub suuresti juurdepääsust usaldusväärsetele varajase hoiatamise vahenditele. Komisjon tugevdab varajase hoiatamise vahendite vahelisi seoseid järgmiste meetmete abil:

- koostöö tugevdamine Euroopa meteoroloogiateenistuste võrguga, et lisada lühikese etteteatamisega hoiatused üleujutuste eest (k.a rannikualade üleujutused) varajase hoiatamise süsteemidesse;
- hoiatusaja lühendamine varajase hoiatamise süsteemide puhul;
- metsatulekahjude ja üleujutuste olemasolevate hoiatussüsteemide (vastavalt Euroopa metsatulekahjude teabesüsteem EFFIS ja Euroopa üleujutuste eest hoiatamise süsteem EFAS) ühendamine ülemaailmse katastroofihoiatus- ja koordinaatsioonisüsteemi raames (*Global Disaster Alert and Coordination System, GDACS*);
- koostöö jätkamine Vahemere lõunapiirkonna riikidega, et parandada olemasolevate varajase hoiatamise süsteemide juurdepääsu reaalajas teabele;
- koostöö liikmesriikidega selle nimel, et kodanikud oleksid teadlikumad Euroopa ühtsest hädaabinumbri 112.

3.3. Olemasolevate vahendite tulemuslikumaks muutmise katastroofide ennetamisel

Liikmesriikide ennetusmeetmeid toetab mitu ühenduse rahastamisvahendit ja õigusakti. Komisjon tagab, et katastroofide ennetamisega seotud küsimusi võetakse poliitikameetmete ja programmide (nt ühine põllumajanduspoliitika ja maaelu arengupoliitika) kujundamisel järjekindlamalt ning tõhusamalt arvesse.

3.3.1. Ühenduse rahaliste vahendite tõhusam suunamine

Katastroofide ennetamist tuleks käsitleda kui arukat investeeringut, kuna ennetusmeetmete kulud on tavaliselt mitu korda väiksemad tagajärgede likvideerimise kuludest. Selleks et tõhustada katastroofide ennetamise ühendusepoolset rahastamist, võtab komisjon tihedas koostöös liikmesriikidega järgmised meetmed:

- koostab 2009. aastal nimistu ühenduse vahenditest, millega on võimalik toetada kataastroofe ennetavaid meetmeid. Eesmärk on hinnata, mil määral neid vahendeid kasutatakse, ja selgitada välja, milliseid valdkondi need ei hõlma;
- koostab selliste ennetusmeetmete loendi, mille rahastamiseks võiksid ELi liikmesriigid kasutada ELi vahendeid (nt kataastroofe ennetavate meetmete kaasamine metsastamise ja metsa uuendamise projektidesse).

Selle taustal palutakse liikmesriikidel hinnata, kuidas oleks võimalik kataastroofide ennetamist paremini kaasata ELi-poolse rahastamise riiklikesse rakenduskavadesse. Vajaduse korral toetaks komisjon liikmesriikide rakenduskavade täiustamist.

ELi rahastamisvahendite läbivaatamise tsüklid ja järgmiste finantsperspektiivide määratlemine pakuvad täiendavaid võimalusi riskiennetuse ELi rahalistesse vahenditesse kaasamise edasiseks kaalumiseks.

3.3.2. Katastroofide ennetamise arvessevõtmine ühenduse kehtivates õigusaktides

Katastroofide ennetamisega seotud küsimusi tuleks arvesse võtta mitme ELi õigusakti kavandatud läbivaatamisel, sealhulgas järgmised õigusaktid:

- nõukogu direktiiv 85/337/EMÜ¹⁵ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta, muudetud direktiividega 97/11/EÜ¹⁶ ja 2003/35/EÜ¹⁷. Selle direktiivi läbivaatamisel võiks hinnata, kas üksikute projektide keskkonnamõju hindamisel käsitletakse piisavalt katastroofiriski ennetamise otsest ja kaudset mõju;
- direktiiv 96/82/EÜ, milles on olulised viited maakasutusele ja ruumilisele plaanimisele.

Komisjon töötab ka selle nimel, et leevendada maavärinate mõju, ning innustab liikmesriike täielikult lisama nende planeerimiseeskirjadesse Euroopa ühised projekteerimiseeskirjad hoonete ja rajatiste jaoks (eelkõige Eurocode 8). Selle taustal palutakse liikmesriikidel kasutada täielikult ära riigihankedirektiivide võimalusi¹⁸.

4. RAHVUSVAHELISE ENNETUSKOOSTÖÖ TUGEVDAMINE

Eelseisvates koostööalgatustes kolmandate riikidega seab komisjon tähtsale kohale katastroofide ennetamise. Ta teeb seda eelkõige järgmisel viisil:

- koostöös kandidaatriikide ja potentsiaalsete kandidaatriikidega selle kaudu, et nad osalevad ühenduse mehhanismis ja katastroofiohu vähendamise algatuse rakendamises või on nendega seotud;
- Euroopa naabruspoliitika¹⁹ raames, tugevdades kehtivates lepingutes katastroofide ennetamist käsitlevat peatükki;
- loodusõnnetuste ja inimtegevusest tingitud katastroofide ennetamise, nendeks valmisoleku ja nendele reageerimise programmi²⁰ kaudu Euroopa – Vahemere piirkonna partnerluse raames;
- loodusõnnetuste ja inimtegevusest tingitud katastroofide ennetamise alase koostöö kaudu Euroopa naabruspoliitika idapoolsete partneritega.

Komisjon koordineerib oma tegevust katastroofiohu vähendamise rahvusvahelise strateegiaga (*International Strategy for Disaster Risk Reduction, UN-ISDR*) ja tagab tiheda seotuse arengumaades katastroofiohu vähendamise ELi strateegiaga.

5. KOKKUVÕTE JA EDASISED MEETMED

Käesolevas teatises on esitatud Euroopa üldine lähenemisviis katastroofide ennetamisele. Teatises on määratud kindlaks tegevusvaldkonnad ja esitatud konkreetsed meetmed katastroofide ennetamise tõhustamiseks lühikese aja jooksul. Kõnealuste meetmete

---

¹⁵ EÜT L 175, 5.7.1985.

¹⁶ EÜT L 73, 14.3.1997.

¹⁷ ELT L 156, 25.6.2003.

¹⁸ Direktiivides 2004/17/EÜ ja 2004/18/EÜ (ELT L 134, 30.4.2004) on sätestatud, et tehnilised kirjeldused määratletakse tuginedes kohustuslikele siseriiklikele tehnilistele eeskirjadele, mis vastavad ühenduse õigusnormidele, või Euroopa standardid ülevõtnud riigisisestele standarditele.

¹⁹ KOM(2004) 373.

²⁰ Marseilles's 3.–4. novembril 2008 toimunud ministrite konverentsi „Barcelona protsess: Vahemere Liit” lõppdeklaratsioon.

rakendamisel võetakse arvesse ühenduse poolt juba võetud meetmeid, luues seega vajalikud tingimused nende ühendamiseks järjepideva ja tõhusa ühenduse raamistiku alusel.

Komisjon palub Euroopa Parlamendil, nõukogul, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteel ning Regioonide Komiteel panustada täiendavalt sellesse, et arendada välja ühenduse strateegia loodusõnnetuste ja inimtegevusest tingitud katastroofide ennetamiseks.

Kõnealuse lähenemisviisi edendamiseks peab komisjon täiendavalt nõu ja teeb koostööd avaliku ja erasektori sidusrühmadega ning teeb vajaduse korral ettepaneku seda edasi arendada.